

ærede Medlems Forslag vedtages, sige: Jeg kan ikke have med dig at gøre, og saa maa vedkommende, der sigtes, fri sig. Men hvis det ærede Medlems Forslag ikke vedtages, hvis Lovforslaget bliver gældende Ret, saa vil Overøvrigheden kun have at stønne over, om det ikke er notorisk, at vedkommende er gift med den Kone. Hun kan f. Eks. have sin Vielsesattest, og vedkommende kan være Overøvrigheden fuldtændig bekendt, og det kan være notorisk, at han er den Mand, der er Tale om, og saa vil Overøvrigheden kunne pålægge ham Bidrag, hvorefter den vedkommende endda kan procedere Spørgsmaalet om sin Identitet bagefter, men det vil neppe nytte ham noget. Hvis Overøvrigheden ikke er saa sikker i sin Sag, men der er al Formodning for, at det er rigtigt, saa kan den lade optage Forhør, og hvis det under dette konstateres, at vedkommende er den rette, saa vil Overøvrigheden kunne pålægge ham at yde Bidrag; det synes jeg heller ikke, der kan være Tvivl om. Det er altsaa ganske rigtigt, naar to ærede Medlemmer have sagt, at dette Forslag forandrer ikke den gældende Ret, saaledes at det skulde affikere den vedkommende fra i det givne Tilfælde at gaa til Domsstolene. Skulde dette være Meningen, maatte der have staaet en udtrykkelig Bestemmelse i § 9 om, at Overøvrighedens Kendelse er endelig baade med Hensyn til Ansættelse af Bidragene og med Hensyn til Spørgsmaalet, om vedkommende falder ind under Bestemmelsen. En saadan Bestemmelse kender man i enkelte Tilfælde, og naar den ikke staar her, saa er det et Spørgmaal, som kan blive Genstand for Domsafgørelse. Men der er den Forskel, at Overøvrigheden kan, naar den finder Anledning dertil, fastsætte Bidraget uden at behøve at tage en hvilken som helst futil Protest fra vedkommende til Følge, men det kan ikke ske efter det ærede Medlems Forslag. Hvis vedkommende siger, at det ikke er rigtigt, maa straks Domsafgørelsen falde, og saa bliver det, forekommer det mig, efter det ærede Medlems Forslag, vedkommende, der rejser Retsjagen, medens derimod i de Tilfælde, Lovforslaget omhandler, bliver det ganske vist den, der skal have Bidraget, der bliver nødt til at konstatere, at det tilkommer ham eller hende. Der er altsaa god Mening i at modsætte sig det ærede Medlems Vædringsforslag. — De andre Vædringsforslag, det ærede Medlem har stillet, skal jeg ikke nærmere gaa ind paa, jeg mener, der er talt tilstrækkeligt om dem.

Jeg ønsker dernæst i Almindelighed at gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til de Straffebestemmelser, der er Tale om i

Lovforslaget og navnlig i de senere Paragraffer og ganske særlig Tvangsarbejde. Naar man nu hører ærede Medlemmer, i alt Fald nogle, f. Eks. det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) udtale sig om den Ting, skulde man tro, at enhver, der kommer under Fattigforsørgelse, ifalder de groveste Straffe. Det ærede Medlem har selv haft Loven i Haanden og veed meget godt, at det kun er paa Tvangsarbejdsanstalterne, der er Tale om disse i alt Fald noget yderliggaende Straffe, og det er kun der, der er Tale om at komme ind efter Dom og Resolotion, i hvilken Øvrigheden deltager; man kan sige, at det er en Udenretskendelse, men det ærede Medlem veed meget godt, at der ikke er Tale om Fattiglemmer, men om Folk, der have forset sig ret groft, og de skulle endda have forset sig meget groft for at ifalde saadanne Straffe. Altsaa, det ærede Medlems Skildring er overdreven. Kommunalbestyrelserne have aldeles ikke den vilkaarlige Myndighed, som det ærede Medlem antager. Man skulde i det hele tro, naar man hører det ærede Medlem — og der er andre, der tale i samme Retning — at enhver, der kommer under Fattigforsørgelse og ganske særlig enhver, der kommer ind paa en Tvangsarbejdsanstalt, hører til de ypperste i Samfundet. Den anden Del af Billedet gaar ud paa, at Kommunalbestyrelserne skulde bestaa af højt upaalidelige Mennesker, det har det ærede Medlem flere Gange antydnet. (Afsbrudelse af Berg.) Ja, man kan ikke sige alt, hvad det ærede Medlem siger, uden at udtale en alvorlig Mistillid til Kommunalbestyrelserne. Jeg veed nu meget godt, at de ganske vist ikke vælges efter den Valglov, som det ærede Medlem forlanger, og der maa altsaa være en Stavant derved, men selv om man kom til Valgloven for de fattiges Kasser, som det ærede Medlem roste i Dag, saa er den ikke absolut folkelig, fordi den sætter Skatteydelse til Kommunen, altsaa en Slags Censur. Man vilde altsaa ikke en Gang efter denne Valglov kunne komme til et fuldomment Resultat efter det ærede Medlems Mening. Jeg maa gøre opmærksom paa, at det ikke er saaledes, at enhver, der kommer under Fattigforsørgelse, er udsat for at ifalde de haardeste Straffe. Det kan kun ske efter en omhyggelig Undersøgelse, og de væsentligste Straffe ville kun blive idømte paa Tvangsarbejdsanstalterne — denne Lov er jo i denne Henseende noget strengere end den nuværende — hvor ingen kan komme ind uden om Straf, det er en Slags Straffeanstalt. Derfor kan det ikke nytte at lade vedkommende Bestyrelse staa uden al Myndighed